

СПРИ И СЛУШАЙ

Дейвид Уилкърсън

Чудя се дали понякога Господ се отегчава от това, че децата Му влизат в присъствието Му, а никога не се спират, за да Го чуят. Нищо не е толкова празно и незадоволително, колкото еднопосочна комуникация. Опитайте се да слушате някого в продължение на няколко часа, без да обелите дума. Това ви оставя с чувство на самота. Човекът, който „смъкна товар от плещите си“ си тръгва след това, чувствайки се по-добре – излял си е мъката. Но бедният човек, който го изслуша, си стои там, самотен.

Колко често оставяме Бог сам, там, в скришната стаичка – самотен и без да е казал дума? Втурваме се в присъствието Му със „Хваля Те Исус, покланям Ти се! Слава на Исус! Ето - листа с покупките ми и нуждите ми от изцерение. Амин!“ Колко ли пъти Той е бил готов и нетърпелив да отвори сърцето Си и да говори, но ето, нямаше на кого. Ако се молим един час, ние говорим един час. Ако се молим няколко часа – говорим няколко часа. Ако се молим цяла нощ – говорим цяла нощ. Милиони гласове, говорещи, говорещи и хвалещи. Целият ми проповеднически живот прекарах опитвайки се да накарам хората да се молят. Истинският проблем е, че оставяме Спасителя само в тайната стаичка – незадоволен, самотен, не успял да ни каже и дума.

Излизаме от молитвената стаичка премахнали бремето от сърцата си. Казахме Му всичко, радост изпълни сърцата ни. Казахме Му за надеждите си, мечтите си, желанията си. Напускаме святото молитвено място със задоволен ум. А нашият Господ си остана там, в силно очакване, копнеещ да сподели нещо в този разговор. Не казва ли нашият Господ: *„Да, да, благодаря ти за хвалението. Приемам го. Много се радвам, че намери време да се затвориш с Мен в стаичката. Чух молбата ти и Отец ще ти даде според желанието на сърцето ти. Но чакай, моля те! Моля те, остани още малко. Не си тръгвай точно сега. Има неща, които искам да споделя с теб. Сърцето Ми копнее да ти каже нещо. Събирам в бутилка сълзите ти, облекчих тревожния ти ум. Сега ми позволи да говоря! Нека ти кажа какво имам аз в сърцето Си.“* Нашият Господ Исус иска да говори. Иска да ни каже кое разбива сърцето Му в нашето поколение. Иска да говори с всяко от децата Си относно красивия план, който Той има за всички, които Му вярват – разкриващ велики истини; напътствия за нас самите и помощ за отглеждането на децата ни; разрешения на проблемите ни; нови служения и кампании, които ще спасят изгубените; конкретни думи относно работата, кариерата, дома, брачните ни партньори; истини за небето, ада и предстоящите бедствия. Но най-вече Той иска да ни говори за това колко много обича и се грижи за Своите Си.

„Ето стоя на вратата и хлопам; ако чуе някой гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него, и той с Мене“ (Откровение 3:20).